

Nejvyšší Mistryně

Ching Hai

News 135

Český překlad
Červenec 2002

Mezinárodní asociace Nejvyšší Mistryně Ching Hai

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

News 135

10. července 2002
Český překlad

Obsah News 135

Obsah News 135	2
Tao přijde nejdříve a světský svět jako druhý	3
Buďte odvážným a upřímným příkladem	7
Toužící srdce je klíč ke Království Boha	10
Važte si hodnoty zasvěcení	12
Zasvěcení je nejvzácnější poklad ve vesmíru	14
Skutečné zasvěcení	16
Vyvinuté tvary těla	17
Správný postoj při práci pro Mistryni	18
Mistryně vypráví vtipy	20
Nejsme odpovědni!	20
K čemu je všechno to ječení?	20
Dobré alibi	20

Tyto texty přeložili a k tisku připravili členové Mezinárodní asociace Nejvyšší Mistryně Ching Hai a jsou zdarma ke stažení na: www.spojenisbohem.cz, videozáznamy přednášek jsou k dispozici v originále na www.suprememastertv.com, s českými a slovenskými titulky www.suprememastertv.cz. Tato tiskovina není kompletní překlad cizojazyčného originálu. Originály v mnoha jazycích můžete shlédnout na www.suprememasterchinghai.org.

Obsah této tiskoviny a její slova jsou protknuty milosrdenstvím a požehnáním Nejvyšší Mistryně Ching Hai. Všechna práva jsou vyhrazena. Žádná část této tiskoviny nesmí být reprodukována v jakékoli formě či jakýmkoli prostředkem pro komerční účely. Prosíme, aby žádný z těchto materiálů nebyl upravován, krácen nebo doplňován bez předchozího souhlasu Nejvyšší Mistryně Ching Hai nebo vydavatele. Tím se případný neoprávněný nakladatel uchrání od spáchání zlého karmického skutku.

www.spojenisbohem.sk

www.suprememastertv.cz

www.spojenisbohem.cz

+421 903 100 216 slovenčina, angličtina

+420 608 265 305 čeština, angličtina

Tao přijde nejdříve a světský svět jako druhý

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

24.-27. září 1988

4-denní seminář, Hsiu, Formosa
originál v čínštině, MP 3-3

Není pro nás jednoduché opustit tento svět, protože je v něm mnoho krásných věcí. Mnoho lidí touží opustit tento svět, ale nemohou díky těmto mnoha krásným věcem, do kterých se zamilovali na první pohled. Pokud bychom neviděli krásnější království, samozřejmě bychom si mysleli, že tento svět je nejkrásnější. Takže pro nás není snadné odejít.

Ale nevadí. Praktikujeme Metodu Quan Yin a jednoho dne budeme vědět, které království je skutečně krásné. Nejspíš to stále nevíme, ale existují spolupraktikující, kteří ano. Poté, co posloucháme jejich popis, už můžeme cítit inspirující sílu, která nás nutí praktikovat duchovně, a chceme být jako oni.

Někdo mi napsal: „Mistryně, můžete, prosím, vzít zpět tuto požehnanou sílu? Po sedmidenním semináři se cítím tak požehnaný, že se nezdá, že bych byl schopen zvládnout tento svět.“ (Smích) Nejsou tato slova hloupá? (Obecenstvo: Ano.) Někteří lidé se modlí k Mistru s nadějí, že dostanou trochu více požehnání, ale potom někdo cítí, že to požehnání je příliš mocné, a chce, abych ho vzala zpět. Proč bych měla brát zpět požehnání?

Tato síla požehnání není kontrolovatelná. Není to tak, že bych zde zmáčkla knoflík a vy byste dostali požehnání. Není to tak. Chcete, abych ho vzala zpět, ale já to neudělám! (Mistryně a obecenstvo se smějí.) Když je to dáno, je to dáno. Co se má vzít zpět? Není to jako krávy, které žvýkají trávu, kterou spolklý, aby ji přežvýkaly znova!

Síla požehnání je velice vzácná. Velice málo lidí ji může přenést. Nemohli byste ji dostat, i kdybyste kvůli tomu změnili celý svět. A tady mě žádáte, abych ji vzala zpět! Pokud bych to skutečně udělala, meditoval byste pro nic a trpěl byste dokonce více než teď. Je to proto, že jste dříve neměli tuto povznášející zkušenost toho netíhnout a nebýt závislí na světě. Teď jste to zažili a zjistili, co je dobré. Pokud bych to skutečně vzala pryč, cítil byste se více mizerně než předtím, než jste začal s duchovní praxí. Dříve jste nevěděl, co je štěstí, a mohl jste přežít. Teď jste poznal štěstí, a nebudete schopni přežít, když vám to bude odebráno.

Jednou jsem vám vyprávěla příběh o indické ženě, která obdržela nesmírné požehnání. Nejspíš se právě vrátila ze 7-denního semináře. Stále stoupala každý den. Kdykoliv dělala čapati (kulatý indický placatý chleba), necítila vědomí. Její duše vylétla a opustila její tělo. Mouka létala všude a její celé tělo bylo od mouky a byla bílá. Věci byly rozházené okolo, pánev vepředu a nože vzadu. Znáte tu situaci. Nebo možná ji nikdo nezná.

Když přišel domů hladový manžel, viděl tam ležet svoji manželku. Nebyly tam žádné čapati. Máslo leželo tady a mléko bylo rozlité tam. Stávalo se to tak každý den. Myslel si, že jeho žena je líná a příliš moc spí. Takže ji bil, a žena šla za svým mistrem a plakala: „Mistře, prosím, odeberte mi vaše požehnání.“ Stejně tak jako náš hloupý spoluzasvěcený! Prosila svého mistra a několikrát říkala: „Můj manžel mě každý den bije. Nemohu to už více vydržet. Podívejte se na modřiny všude po mém těle.“

Potom mistr řekl: „Měla bys to vydržet. Požehnání je velice vzácné. Můžeš jít kdykoliv do samádhi. Ne mnoho lidí toto může udělat.“ Protože její vnitřní Zvuk byl velice mocný, její duše vylétala, kdykoliv přišel Zvuk, opustila tělo. Naše tělo je jako naše oblečení. Když jde duše ven, je to, jako by si ta osoba svlékla své oblečení a odešla. Nicméně ona řekla: „Ale nemohu to vydržet. V mé rodině není žádný mír. Každý den mě můj manžel bije, když přijde domů. Prosím! Musíte si vzít zpět požehnání.“ Mistr řekl: „Dobrá, udělám to.“

Poté, co její mistr vzal zpět požehnanou sílu, stalo se to dokonce více nesnesitelné. Žena přišla a znovu plakala: „Mistře, je to teď horší! Předtím to bylo lepší. I když mě můj manžel bil, někdy jsem se mohla radovat ze zkušeností samádhi. Teď, i když mě nebije, neslyším už vnitřní Zvuk. Není tam nic!“ Víte, žáci jsou všichni takoví, způsobují mistru problémy. Její mistr potom řekl: „Jdi pryč, nedělej mi problémy. Chceš to dneska, a zítra to chtít nebudeš. Nemůže to být takto. Není to něco, z čeho by sis dělala legraci.“ Žena odešla a hodně trpěla. Samozřejmě se její mistr o ni stále staral, když odešla. Ale po tom dni se stal její celý život bezvýznamný, a nebyla tam žádná zkušenost, nic! Je to proto, že považovala světský svět za důležitější než její duchovní praxi.

Proto to nemůžeme měnit znovu a znovu v naší duchovní praxi. Měli bychom zjistit, že tento svět je přechodný. Stejně tak je to se všemi příjnostmi, zlobou, zármutkem, štěstím a utrpením. Neměli bychom ztratit náš věčný poklad pro tyto přechodné věci.

Dostaneme požehnání, vstoupíme v meditaci do samádhi a máme moudrost. Tyto věci jsou nejdůležitější. Nemůžeme je směnit za nic na světě.

Mnoho duchovních praktikujících bylo v dávných dobách zavražďováno. Historie nám říká, že duchovní praktikující někdy nebyli moc v bezpečí. Když žil Ježíš Kristus, Jeho žáci byli zavražďováni a trestáni. Například lidé na ně házeli kameny, bili je a zabíjeli, používali barbarských způsobů k tomu, aby trestali ty, kdo následovali Krista a praktikovali ezoterickou metodu. Ale oni rezolutně trvali na své praxi. Byli ochotni pro Pravdu zemřít. V Indii to je dnes stejné. Mnoho duchovních praktikujících je jinými nepochopeno a jsou objektem nátlaku, výhrůžek, pomluv a týrání a utlačování, ale oni stále pokračují ve své duchovní praxi.

Není to příliš dávno, kdy sikhové byli také potlačeni nějakou vládou nebo králem a mnoho lidí bylo zabito. Ale oni nezakolísali a pokračovali v duchovní praxi. Mistr Lotosové sekty v Japonsku byl také zavražďován, utlačován a vyháněn, když kázal na veřejnosti. Někteří z jeho žáků byli také zabiti lidmi, kteří měli moc, ale zbytek zůstal odhodlaný.

Vláda zde na Formose je velice vlídná, povoluje svým lidem mít náboženskou svobodu, a je dokonce lepší, že jsou chráněni jejími zákony. Ale vy jste si vědomi, že také někdy čelím kalamitám. To, co víte, je pouze velice malá část, která je odhalena. Je hodně věcí, o kterých nevíte a které jsem vám neřekla. Věc je taková, že i když máme světské problémy a potíže, stejně bychom neměli zaměnit naše štěstí a zásluhy v duchovní praxi za pohodlí světa v životě, protože jsou velice hodnotné!

Měli bychom zvládnout jakoukoliv obtíž nebo problém, který máme v naší duchovní praxi. Měli bychom považovat jakékoliv protivenství za test, který měří naše vědomí a odvahu. Neměli bychom podlehnout s rozechvělým vědomím, plakat a stěžovat si, když ta situace nastane. Jací jsou to duchovní praktikující bez odvahy, a kteří jednají jako děti?

Když praktikujeme duchovně, měli bychom kontrolovat sami sebe místo toho, abychom pozorovali ostatní. Měli bychom se starat, jak moc odvahy máme my a zda je naše odvaha silná. Neměli bychom se dívat na to, jak dobře nebo špatně ostatní praktikují. Už to je dost dívat se na sebe. Každý den se staráme o naši odvahu, naše chování jako velké bytosti a naši víru na duchovní cestě (Tao), nedovolit jim snížit, otrást nebo být zničen. To je naše odpovědnost.

Pokud jakýkoliv spolupraktikující posune Pravdu na první místo a tento svět na druhé místo, bude jistě vysvobozen, nezáleží na tom, jak rychle nebo pomalu roste ve své duchovní praxi, anebo jak velké nebo malé jsou jeho zkušenosti. Toto je nejlepší způsob, jak to měřit. Svět existuje jenom se záměrem, aby se pokusil nás vtáhnout dolů. Všechny příjemnosti, zloba, zármutek a neštěstí v tomto světě jsou zde proto, aby zkoušely naši odvahu, náš postoj jako velké lidské bytosti a naši víru v Tao.

Bylo by velice nedbalé, pokud by každý, kdo praktikuje nedbale, se také mohl stát svatým! Co by potom byl Svatý, pokud by byl stejný jako normální člověk? Pokud by se každý mohl stát svatým, i kdyby nemohl nic tolerovat, nic nedělat nebo by neprošel žádným testem, jak dobrý by potom byl Svatý? Jakého ohodnocení lidmi a nebeskými bytostmi by byl hoden? Jak by byl hoden toho být „učitelem nebeských bytostí“ nebo „trpělivého Otce čtyřech forem zrození“?

Takže pokud chcete být svatými, měli byste jasně rozumět, že jakákoliv nepříznivá situace existuje, aby nás testovala. Můžeme jí projít bravurně. I když je to velice bolestivé, věci se zlepší za několik dnů. Ta nejtmavší a nejdelší noc bude trvat jenom do příštího rána. Noc nemůže trvat napořád. Stejně tak naše utrpení. Musíme se naučit této lekci jako děti, že žádná bolestivá situace nebude trvat věčně. I ta nejbolestivější situace nebude trvat příliš dlouho. Šťastná situace bude trvat dokonce ještě kratší dobu. Takže tento svět nám nenabízí nic, abychom to drželi, nic takového, abychom na tom lpěli!

Jenom jedna věc je věčná, a to je náš vnitřní Zvuk. Je vždy přítomen a stará se o nás každý den. Po chvilce můžeme vyrůst a usadit se na tom věčném místě, kde není noc nebo den, žádné jaro, léto, podzim nebo zima a žádná bolest, jakou máme zde. Ale když toto říkám, možná si někdo pomyslí: „Každý den potom bude stejný a bude to tak monotónní!“ Nebude to monotónní! Je to proto, že naše mysl je stále v úrovni světského království a že si nemůžeme představit toto království. To je důvod, proč potom, co čteme Amitábhovu Sútru, se mě někteří lidé ptali: „Kdo by chtěl žít v tom království?“ A já jsem odpověděla: „Toto království není tak nudné, jak si představujete.“

Jenom poté, co to osobně zažijeme, budeme znát Čistou Zemi a budeme tam chtít žít. Jinak tomu nemůžeme rozumět jenom tím, že posloucháme, jak o ní mluví jiní. Když byl Šákjamuni Buddha ve světě, měl žákyni, která byla královnou. Jako královna si vždy užívala nejkrásnějších věcí a nejšťastnějších situací na světě. Přesto když navštívila Čistou Zemi, chtěla tam zůstat. Požádala Šákjamuni Buddhu: „Mohu tam žít poté, co odejdu?“ To místo, které viděla, bylo tak nádherné!

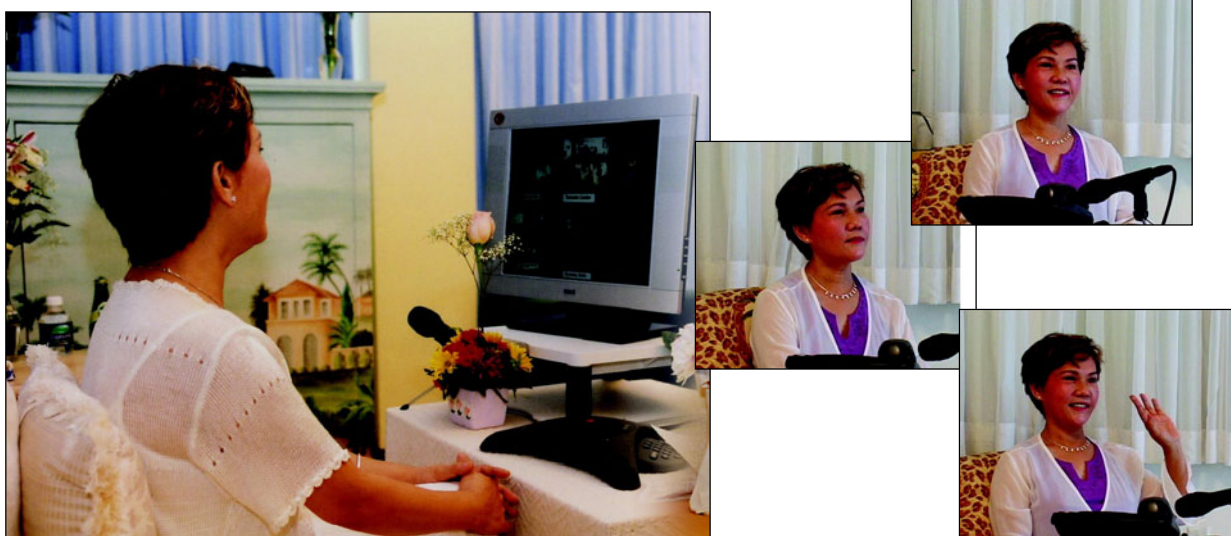

Foto z Internetové konference Nejvyšší Mistryně Ching Hai

Bud'te odvážným a upřímným příkladem

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

News 135

3. listopadu 1995

Hsihu, Formosa

originál v angličtině, videokazeta 511

Existuje příběh o muži v zemi Čchi. Jeho jméno bylo Tien. Jednoho dne udělal velkou oslavu, aby daroval bohu cesty a půdy oběti. Mnoho tisíc lidí přišlo na tu oslavu, hodně vařili, jedli, veselili se a takové věci.

Potom přišel jeden z hostů a nabídl panu Tien velice vzácné druhy ryb a ptáků a velice vzácná vlaštovčí hnízda. To bylo v Číně velice drahé a mělo to být velice výživné. Aby vlaštovka vyrobila takové hnízdo, musí plivat vlastní sliny. Ale když přišli lidé a zničili hnízdo, musely jít a vyrobit si další hnízdo. Ale to už vlaštovka neměla více slin a žádnou výživu v těle, aby plivala. Takže plivala, až jí tekla krev. A slina na hnízdě v té době byla krvavě rudá. Ale to rudé hnízdo bylo dokonce dražší než to bílé. A tak je lidé jedli.

Takže dávejte pozor. Ne všechno, co je vegetariánské, je zelenina. I když nezabijete ptáky, zemřou na utrpení, hladovění a podvýživu, je to stejné. Protože když přijde sezóna musejí připravit hnízdo pro svá mláďata. Je to spontánní, přirozená reakce ptáků. Když jim vezmeme hnízdo, vyrobí si nové. Takže stále plivají a plivají, dokud nevyrobí své hnízdo. Možná není dokončené a možná je dokončené, ale na úkor jejich vlastních životů nebo jejich vzácného zdraví. Oni se pravděpodobně vyčerpají, a když přijdou mláďata, nikdo se o ně nemůže starat. Samozřejmě jsou tam lidé. Oni „se starají“ o děti tím, že je dají do svého vlastního teplého žaludku a nechají je tam napořád. Takže takové věci se vždy dějí.

Ted' na těchto oslavách pana Tiena, když mu někdo nabídl tak vzácný druh krvavých vlaštovčích hnízd, například, nebo velice vzácné ryby, pan Tien byl velice pohnut a povznesen. Pravděpodobně byl velice důležitou osobou ve společnosti. Jinak by neměl takovou oslavu a nepřišlo by tolik lidí. Takže byl velice pohnut a povznesen, a potom si povzdechl: „Och! Bůh je k nám tak milostivý. Podívejte se, co nám dává každý den k jídlu. Tvoří všechny druhy zvířat, aby uspokojil náš hlad a naši chuť.“

Takže každý slyšel jeho větu, jak oceňoval Boha, a všichni tleskali, aby prokázali svoje ocenění a souhlas. Ale mezi hosty byl jeden chlapec, jenom 12letý. Nejspíše byl vegetariánem. Nejspíš byl nově a plně zasvěcený 12letý od Nejvyšší Mistryně Ching Hai. (Smích) Postavil se a řekl: „Drahý pane, není to tak, jak jste řekl.“ A „pan“ byl velice překvapený a ustoupil. Zeptal se chlapce: „Co tím myslíš, že to není tak, jak říkám? Máš jiný názor, ty, který jsi tak mladý? Víš něco?“

Chlapec řekl: „Můj učitel mě to učil jinak. Můj učitel řekl: „Všechny bytosti jsou si v tomto světě rovny. Bůh stvořil všechny bytosti se stejnou láskou, se stejným tvořivým talentem a záměrem.“ Takže neexistuje na tomto světě nikdo, kdo je lepší než nějaká jiná bytost. Bůh stvořil různé bytosti s různým záměrem a motivem. Pokud řeknete, že všechny bytosti, jako ryby, ptáci, buvoli, atd., jsou pro nás k jídlu, protože Bůh je stvořil, abychom je jedli, potom si myslím, že nemáte pravdu. Protože podívejte se na ty komáry: kousnou nás do kůže a pijí naši krev. Podívejte se na ty lvy a tygry – jedí lidské bytosti. Myslíte si tedy, že Bůh stvořil lidské bytosti pro komáry a také pro tygry a lvy?“ Takže pan „důležitý“ nevěděl, jak odpovědět.

Chlapec pokračoval: „Můj učitel říká: „V tomto světě je si každá bytost rovná. Po většinu času používají lidské bytosti svoji inteligenci, sílu a prohnatost, aby ublížily a měly výhodu nad jinými, slabšími, slušnějšími a více zranitelnými citícími bytostmi. To je vše.“ Nemůžeme říct, že Bůh tvoří jakékoliv bytosti pro nás, abychom je jedli nebo abychom je zneužívali.“ Takže samozřejmě pan „důležitý“ i všichni ostatní, menší „důležití“ na té párty zmlkli.

Myslím si, že někteří z našich chlapců budou někde jednoho dne mít stejný projev, možná v Bílém domě. (Mistryně a všichni se smějí.) Jenom si dělám legraci. Nemusí to být v Bílém domě. Může to být v „modrém domě“, v „ružovém domě“ nebo „žlutém domě“. Většina z našich dětí je také tak chytrá. Někdy řeknou přímo, co si myslí nebo co se tady naučily, aniž by měly strach z toho, že někoho urazí.

Naproti tomu jsme to my dospělí, inteligentnější, silnější, kteří jsme vyrostli v moudré osoby, kteří někdy máme strach mluvit. Dokonce v rodině máme strach říct lidem, že následujeme Mistryni Ching Hai, následujeme pět etických příkázání a dodržujeme vegetariánskou, mírumilovnou stravu. Protože se bojíme, že se nám lidé budou vysmívat. Bojíme se, že lidé utečou a dále se s námi nebudou přátelit. Bojíme se, že naše pozice bude otřesená. Bojíme se, že nám šéf nebude nakloněn. Bojíme se, že naše žena nás už nebude více milovat. Bojíme se, že naše děti si budou myslet, že jsme se zbláznili. A bojíme se, že od nás odejdou naši přátelé. Bojíme se, že se na nás bude každý dívat shora nebo se na nás bude dívat, jako bychom byli blázniví nebo z jiné planety.

Bojíme se všeho. Bojíme se, že řezník se na nás bude dívat jinýma očima pokaždé, když půjdeme okolo. Bojíme se čehokoliv, protože jsme se negativně naučili, že všechno rozdílné způsobuje, že lidé zůstávají mimo. Ale nemusí to tak nutně být. Pokud vytvoříme zářivý dobrý rozdíl, potom nás možná budou lidé následovat. Proč bychom jinak měli žít naše životy rozdílně, pokud se tak bojíme? Stejně tak můžeme sklánět naše hlavy, podlézavě se klanět každému a žít takovým způsobem, jako žijí oni. Tímto způsobem budeme mít stále klid, nejspíš. Protože budeme napořád tady. A potom budeme mít vždy mír se všemi těmi bytostmi, ale nejspíš ne se zvířaty. A potom kamkoliv půjdeme, pes na nás bude štěkat a býk nás může sežrat.

Viděla jsem mnoho obrázků býků v aréně. Někdy, když se může dostat k matadorovi, skutečně ho sežere – jde do Nebe. Tehdy říkáme, že to může být karma. Kdyby každý z nás měl takovou odvahu jako tento chlapec, kterému bylo 12 let (to je skutečný příběh), potom si myslím, že by svět byl lepším místem. A měli bychom více bratrů a sester, méně krve, méně násilí, méně válek a méně mluvení o míru. Protože mír bude přirozeně.

A museli bychom utratit hodně za pětihvězdičkové hotely v Ženevě a všechna tato soukromá letadla a osobní strážce a „strážná těla“ a šampaňské první třídy a kaviár. Nemuselo by nám vyschnout v krku mluvením o míru, když by byl na naší planetě skutečný mír. Pokud by každý následoval způsob Svatých, následoval způsob nenásilí zevnitř ven od dětství, potom by všechny naše děti byly jako to dítě v tomto příběhu. Protože musí nastat den, kdy lidé v tomto světě budou mít dost válek, zápasení a násilí. Musí nastat jeden den, kdy si sednou společně a zastaví všechny tyto nesmysly.

Je škoda, že my lidské bytosti nedovedeme spolu mluvit naším vlastním jazykem. Degradovali jsme se na úroveň zvířat. A potom to vždy používáme, abychom kleli nad někým jiným, jako: „Ty jsi pes, ty zvíře,“ a takové věci. Ale zvířata nejsou tak špatná. Nejsou dokonce tak špatná jako někteří z nás lidských bytostí. Zvířata někdy bojují, protože mají hlad. Jedí a zabíjejí, protože jsou hladová. Ale poté, co jsou uspokojena, jsou neškodná. Nejdou a někomu neublíží.

Někdy bojují zvířata s ostatními, protože chrání jejich vlastní druh. Ale někdy my lidé bojujeme s kýmkoliv: s našimi sousedy, s našimi dětmi. Protože nemůžeme zvládnout naše vlastní rozdíly slovy, dohodou, nebo džentlenským mírumilovným způsobem. Je to pro nás velice obtížné. Takže pokud o tom skutečně přemýšlíme, některá zvířata mají mnoho dobrých vlastností, někdy dokonce lepších než my. Psi jsou velice věrní, koně jsou velice loajální a kráva je velice mírumilovná. Kráva dává a nebere za to nic, kromě nějaké suché trávy. Nemyslím si, že bychom měli právo se nadřazovat, dívat se na zvířata shora a přemýšlet o nich jako o podřízených nám, lidské rase.

Kdybychom pokračovali v takovém chování jako lidé světa dnes, válčili bychom, všechno řešili zbraněmi, krví, lidskými životy a tak dále, myslím si, že bychom se nemohli podívat zvířatům ani do očí, natož se na ně dívat svrchu. Takže doufejme v to a učme naše děti dobrým příkladem. Ať jsou odvážné a veřejně mluví a jsou upřímné jako chlapec v tomto příběhu. To je naše povinnost. Musíte jim udělat dobrý příklad.

Toužící srdce je klíč ke Království Boha

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

News 135

10.března 1998

skupinová meditace v Londýně, Anglie
originál v angličtině, videokazeta 631

Zasvěceným jsem řekla, že je to duše, ne tělo, ne vnějšek. Někdo může stále opakovat Svatá Jména, ale nedělat dobré věci, které učí Mistr. Skutečně nerespektují a nechtějí Pána. Ale člověk, který je velice čistý a nevinný jako zemědělec, a záměrně nezapomněl na Pána a Svatá Jména, touží stále ve svém srdci po Mistrovi. I kdyby zapomněl, stejně si vzpomene a chce Mistra.

Protože to nejsou jenom Svatá Jména, která vás vezmou do Království. Je to duše. Pokud by to osoba skutečně chtěla, potom může dělat Mistr cokoli. Mistr je může vzít, dokonce bez zasvěcení. Lidé s Pohodlnou metodou mohou jít nahoru do Nebe. Pro lidi, kteří viděli Mistra jenom jednou a potom se modlí ve svém srdci v době smrti, Mistr přijde.

Ale někteří zasvěcení lidé jsou ztrnulí. Myslí si, že být zasvěcení znamená, že mohou dělat, co chtějí. Musí se naučit svou lekci. Pokud chtějí jít zpět do převtělení, je to jejich vlastní volba. Mistr se nevměšuje. Mistr jenom pomáhá. To je problém s mnoha zasvěcenými různých tradic, možná včetně našich. Spoléhají na sílu Mistra. Myslí si, že zasvěcení jim dá všechno. A potom odcházejí a dělají špatné věci. Mnoho tzv. sekt v Indii nebo jinde dělá lidem hodně špatných věcí. Lidé se jich bojí. Protože si myslí, že když je Mistr zasvětil, mohou dělat, cokoli chtějí, a nikdy se nebudou převtělovat. To je špatně!

Ale existují ti, kteří se alespoň snaží ve svém srdci. Snaží se, jak nejlépe mohou podle okolností a jejich síly. Není to tak, že se musí snažit stejně tak jako Pán nebo Mistr, ale snaží se, jak nejlépe mohou podle jejich schopností a jejich síly. Pro lidi, kteří se nechtějí pokusit, i když je jim dána příležitost, to znamená, že chtějí svět, ne Pána. A musí jít zpět tam, kam chtějí.

Pro člověka, který je sám, je to velice obtížné. To je důvod, proč potřebujeme skupinové meditace. Pokud člověk nemedituje, neopakuje Svatá Jména, nejí vegetariánsky, potom si jde po svých. Kdykoliv je připraven, Mistr přijde znovu zpět. Ale v době smrti, pokud ještě není připraven, pokud ještě nevolá Mistra, je mu to jedno, a chce jít zpět na svět, potom může. Na tom to záleží.

Někdy lidé navenek nemeditují moc dobře, ale uvnitř jejich srdcí ano. Takže když to osoba chce ve svém srdci, to je také důležité. A je to jemná věc, kterou nemůžete vždy vysvětlit slovy.

Musíte to vědět ze svého srdce. Například pokud milujete ženu, jenom ji milujete – víte to ve svém srdci. A ona je tou jedinou ženou, kterou milujete. Nemůžete to vysvětlit a nemůžete to nikomu dokázat. Ale vy víte ve svém srdci, že ona je tou jedinou ženou. Nezáleží na tom, kolik krásných žen je kolem vás, stejně milujete jenom tu jednu.

Stejně to je s duchovní oddaností. Nezáleží na tom, co já říkám, a nezáleží na tom, co říkáte vy – víte ve svém srdci, že chcete Boha, nebo nechcete Boha. A to je ta důležitá věc. Není to tak, že sedíte tolik hodin nebo jdete na tolik skupinových meditací. Skupinová meditace vám jenom pomůže. Předpokládejme, že skutečně chcete Boha. Potom vám skupinová meditace pomůže více. Posiluje vaši víru a způsobuje, že lépe sedíte.

Ale jenom to, že chodíte na hodně skupinových meditací, neznamená, že chcete Boha. Ne nutně! Můžete chtít vidět tu dámu vedle dveří místo toho, abyste chtěli vidět nitro. Je to jako láska. Máte ji, nebo ji nemáte. Nikdo vás nemůže donutit, abyste milovali jinou ženu, nezáleží na tom, o kolik krásnější, inteligentnější nebo bohatší je. Vy milujete tuto, a hotovo. Vy to víte. To je konečné. (Potlesk)

Je to velice jednoduché. Nechci vám dát špatnou představu, že samotné fyzické zasvěcení vás přivede k Bohu, protože by to bylo rouhání. Že by jste to museli dělat. Předpokládejme, že potom změníte vaše mínění. Já vás nemohu nutit jít do Království Boha. Je to všechno podle vaší svobodné vůle, že přijдете, a je to všechno podle vaší svobodné vůle, že zůstanete. A je to podle vaší svobodné vůle v posledním okamžiku vašeho života, že půjdete zpět, kam patříte. V posledním okamžiku, pokud změníte svoji mysl a řeknete: „Ne, Mistryně, zapomeň na to! Bye, bye! Chci jít zpět navštívit tu dámu co seděla u dveří.“ Potom půjdete. My všichni jsme Bůh, pamatujte!

Nikdo vám nemůže dát nic, co byste už neměli nebo co byste nechtěli. Zasvěcení jenom probouzí vaši vlastní sílu Boha, pokud to chcete. Pokud to nechcete, můžete to dát stranou přesně tak jako dříve, a potom pokračovat ve vašem nevědomém životě, žádný problém. Zasvěcení je pomoc, skupinová meditace je pomoc, vegetariánství je pomoc a disciplína je pomoc. Nejsou konečné. Nejsou konec. Jsou to jenom prostředky ke konci. Vaše srdce to musí chtít nadevše ostatní. Potom vám všechny tyto věci pomohou.

Pokud nechcete Boha, můžete jíst vegetariánsky tisíce let, můžete sedět dva tisíce let a můžete být zasvěcení třitísíckrát, ale stejně nejste nikde. Jsou to jenom vnější rituály, jako když lidé jdou a klaní se tomu a tomu. Oni nerozumějí. Neodevzdali se. Ale existují jiní lidé, kteří vypadají, jako by nemeditovali dobře, a dokonce nedovedou opakovat správně Svata Jména. Ale Bůh ví. Oni vědí, že chtějí Boha. Je to jednoduché! (Potlesk)

Važte si hodnoty zasvěcení

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

News 135

25.-27. srpna 1995

3-denní mezinárodní seminář, Hamburk, Německo
originál v angličtině, videokazeta 493

Řeknu něco nově zasvěceným. Nevím, co pro vás skutečně znamená zasvěcení, ale pro mě to znamená hodně. Není to, že tam sedíte, posloucháte instrukce a stále uvnitř bojujete ohledně toho, jestli mám pro vás cenu, abyste mě přijali za svého učitele, nebo jestli je toto zasvěcení pro vás dostatečně hodnotné, abyste

ho přijali. Není to tak. **Je to šance, která je jednou za milion let.** Nevím, jak moc to znamená pro vás. Ale měli byste vědět, jak moc musím udělat předtím a potom, co vás zasvěťím.

Není to tak, že tam sedíte na vašem zadku a stále přemýšlíte, jestli byste měli zůstat se mnou, nebo jestli byste měli jít. Jestli zůstanete nebo odejdete, je to váš problém. Je to vaše právo a vaše volba. Nemám žádný záměr vás přivazovat, nechat si vás nebo vám dělat cokoli fyzicky, mentálně nebo psychicky. Jenom stojím vedle jako přítel bez podmínek. Kdykoliv mne budete potřebovat, můžete přijít. Když se rozhodnete jít, můžete jít. Pokud je to všechno, co pro vás zasvěcení znamená, je to, jako byste šli nakupovat. Jenom vaše mysl je tak neperfektní, že nemůžete rozeznat rozdíl mezi skutečným diamantem a sklem. Proto trpíte. Ale vy nevíte, co to znamená. Skutečně nevíte.

Alespoň v době, kdy zemřete, budete vědět. Budete vědět, co pro vás zasvěcení znamená. V té době nikdo není kolem vás a nikdo vám nemůže dělat společnost. Žádné peníze vám nemohou koupit moc. Žádná pozice vás nemůže ochránit od ohně pekla. V té době je Mistr jediný, kdo k vám přijde. Potom budete vědět.

Cokoliv děláte, měli byste to dělat s celým srdcem. Potom budete mít celkový úplný výsledek. Jinak nezískáte nic. Dokonce během zasvěcení, pokud tam jenom sedíte a myslíte na vašeho minulého mistra, na vašeho minulého Buddhu nebo vašeho minulého cokoliv, nezískáte nic. A potom se mě budete ptát, proč jste to nezískali. Přemýšlíte, proč jste sem přišli, přemýšlíte, jestli je to pro vás správné, nebo špatné.

Budete pokračovat v přemýšlení celý váš život, pokud budete dělat věci takovým způsobem, jak je děláte. A nikdo vám nemůže nikdy dát dostatek odpovědí. Váš čas je velice hodnotný, stejně tak jako můj. Pokud váš čas není hodnotný, můj čas je. Nemám čas běhat okolo na autobus a letadlo pro zábavu, jenom abych přijela, abyste mě mohli vidět, kdykoliv chcete.

A potom se poflakujete okolo, jdete na procházku a děláte, cokoliv chcete. Ale potom přijdete a stěžujete si, že jste nedostali nic, že nevíte, proč jste sem přišli, že nevíte, proč zde sedíte nebo proč děláte to a tamto. Očekáváte, že udělám všechno za vás a vy nebudete dělat nic, dokonce ani nepřejdete sem a nesednete si.

Organizujeme pro vás všechno, takže ani nemusíte organizovat. Neděláte nic. Není nic, co byste měli dělat. Lidé v kuchyni také pro vás vaří. A potom ani nevezmete tu trochu zodpovědnosti. Takže co si myslíte? Myslíte si, že to bude dobré? Myslíte si, že dostanete Boží požehnání těmito všemi způsoby? A potom si myslíte, že máte všechno, ale já musím dělat všechno. Někteří z vás ještě kritizují!

V dávných dobách, pokud jste chtěli najít mistra nebo dokonce učitele jakéhokoliv druhu, víte, co jste museli dělat? Dokonce dnes, když jdete na univerzitu, stále musíte platit. Pokud neplatíte, potom platí vaši rodiče. Pokud neplatí přímo, platí daně státu a potom stát platí učitelům. A vy tam musíte jít a zapsat vaše jméno a dělat zkoušky, a to všechno. Zabere to hodně času a způsobuje to problémy.

Stále se mě ptáte, proč nejdu ven a nedělám přednášky a nezachraňuji lidi ve světě. Je snadné zachraňovat lidi? Dnes zde na zasvěcení už byla ta nejvyšší Boží síla přítomná, a stejně se některých z nich nedotkla. Jenom oheň pekla může spálit. Je to tak obtížné. Tak obtěžkaná jsou srdce některých lidí, že dokonce, i když sedí v přítomnosti Boha, v síle Boha, necítí se pohnuti.

Bojím se na to pomyslet. Bojím se pomyslet na to, jak tvrdí někteří lidé mohou být, že dokonce síla Nejvyššího se jich nemůže dotknout. To je důvod, proč je svět takový, jaký je. Takže se mě neptejte, proč jsou války, katastrofy nebo zabíjení. Co může chudák Bůh dělat? Tato síla může otrást horami, může vysušit oceány nebo rozdrobit celý vesmír na prach. A přesto se nedotkne některých lidských srdcí. Je to velmi děsivé, čím jsme se stali.

Potom mě stále žádáte, abych přišla sem, šla tam, mluvila k vám, přijela a zůstala s vámi, zachránila vaše přátele, zachránila vaše členy rodiny a dělala toto a tamto. Pokud vás odmítnu, cítíte se jako: „Proč Mistryně nedělá svoji práci? Proč nemá soucit a lásku pro lidstvo? Oni dost trpí,“ a takové věci. Pokud bych to mohla udělat, udělala bych to. Pokud by to mohl udělat Ježíš, dodělal by to. Nemuseli bychom čekat až do této doby. Pokud by Ježíš mohl vysvobodit celý svět, udělal by to. Pokud by Buddha mohl vysvobodit celý svět, nepřišla by na mě řada a na vás by nepřišla řada.

Vidíte, jak je to obtížné? Je to proto, že jsme příliš pyšní a arogantní. Myslíme si, že víme příliš mnoho věcí. Známe tuto sůtru, známe tuto Bibli, známe všechno toto a tamto. Naučili jsme se všechno z paměti, a potom jsme tak pyšní na naši hloupou znalost, že si myslíme, že už známe všechno. Takže kdykoliv nás někdo chce učit něčemu novému, odmítneme. Nebo se snažíme najít chyby, snažíme se kritizovat nebo ukázat ostatním lidem, že jsme fantastičtí, že víme všechno nebo to víme lépe než ta osoba. Ale škodíme jenom sobě a blokuje cestu k naší svobodě, blokuje cestu ke skutečné znalosti. Mluvíme o vši té reklamě jako o skutečné věci a cítíme se být na to pyšní.

Zasvěcení je nejvzácnější poklad ve vesmíru

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

News 135

11. června 2001

Florida, USA

originál v angličtině, videokazeta 717

Otázka: Nedávno jsem četla knihu od Kabíra, která se jmenovala „Oceán lásky“. Byl inkarnací skutečného Boha. (**Mistryně:** Ano, ano.) Hovoří o ústech Kala. Poté, co nezasvěcení lidé zemřou, přijdou poslové smrti a nějakým způsobem je klamou. Duše jde ke Kalovi a Kal je rozžvýká. Nerozumím, co to znamená.

Mistryně: Pokud nejste zasvěcení, Kal, to znamená negativní síla, k vám přijde. Kal znamená negativní síla v sanskrtu. Pokud jste zasvěcení, přijde mistr a Kal vás nemůže klamat. Po zasvěcení zůstane Kal stranou, protože duše už mu více nenáleží. Nemůže vás řídit. Ale stejně se pokouší nad vámi vyhrát, samozřejmě. Snaží se dělat problémy, ale to je jeho práce. A vaše práce je jít vaší cestou, nezáleží na tom, co on říká.

Otázka: Zní to strašidelně.

Mistryně: Och, ne, život je strašidelný. Jeho konec je vždy smrtelný! (Mistryně a všichni se smějí.)

Otázka: Je to strašidelné pro nezasvěcené lidi.

Mistryně: Ale vy jste zasvěcení, takže jste vždy chráněni mistrem. Pokud skutečně chcete jít Domů, dokonce 10000 Kalů vám nemůže vůbec nic udělat.

Otázka: Je to stejné pro lidi, které milujeme, a pro naše blízké přátele?

Mistryně: Ano, určitě ano. Mistr se o ně všechny postará. To je ta velká výhoda být zasvěcený. Pokud byste o tom věděl, zemřel byste z vděčnosti a byl byste šokován z toho, kdybyste věděl, jak velké to je, toto zasvěcení. Skutečně je to velké.

Nemohu popsat, jak velké to je. Mohu jenom být šťastná kvůli vám. Máte skutečně štěstí – ano, máte velké štěstí. Absolutně o tom nemáte ponětí. Neexistuje nic, čím byste si to mohli koupit, za nic si to nemůžete vyměnit a ničím si to nemůže získat, jenom milostí Boha. Samozřejmě je to také váš čas. Ale i kdybyste se modlili tisíce let, nedostali byste tento dar.

Je to největší věc, kterou vůbec můžete mít kdekoli v celém vesmíru. A každý, kdo to nemá, dokonce i nějaká vysoká duchovní bytost, vám bude závidět. Budou vám hodně závidět, protože jste na cestě k Mistrovství, a oni jsou stále jenom duchovní bytosti nebo andělé, nebo dévové (bytosti, které žijí v různých královstvích Nebe). Oni jednoho dne zemřou, ale vy ne. Oni půjdou níže, ale vy ne. Vy půjdete stále nahoru, předejdete je výše, než jsou oni, budete více oslavováni a více krásní. Budete mít všechno, naprosto všechno. Budete vedle Boha, zatímco oni budou stále plavat někde ve třech světech a budou hledat vedení.

Je velice obtížné získat toto zasvěcení. Och! Můj Bože, když na to myslím, och, vau! Víte, jak vyhrát v loterii 6 milionů dolarů? To je možné srovnat s tímto v duchovním světě. Pokud víte příliš mnoho, mohli byste dostat infarkt. A jak byste mohli být šťastní? V celém vesmíru jste nejlepší, ti vybraní, máte veliké, veliké štěstí.

Skutečně to nevíte,
dokud nepřijde ten čas.
Někdy musíte pracovat v tomto
světě, takže Bůh vás nechá vědět
velice málo. Jsme také stále ve vězení,
nezáleží na tom, kolik věcí vám rodiče dají,
aby vám zajistili pohodlí. Můžete mít televizi nebo
rádio. Ale nemůžete mít hodně věcí, jako vaše rychlé
auto, helikoptéru, palác, obývací pokoj s klimatizací,
plavecký bazén, atd. Je vám uděláno pohodlí ve vězení.
Máte podmínky k životu.

Ale jednou, když budete tam, když přijde váš čas a budete
už osvobozeni od vašeho rozsudku, stejně musíte počkat
na byrokracii. Také mohou být nějaké věci, o které se musíte
postarat. Nebo možná ještě nepřišel váš čas, i když budete brzy
volní. Právník vám pomáhá, abyste se vysvobodili mnohem
rychleji, a jistě budete volní, pokud nejste odsouzeni k smrti.

Ale stejně musíte čekat. Zatímco jste ve vězení, máte
takové pohodlí, jaké může mít zajatec. Máte to nejlepší
ve vězení. Ale jste stejně zajatec. Můžete používat
všechny vymoženosti, ale stále jste ve vězení.

Proto kdyby jste skutečně věděli, co pro vás
vaši rodiče mají, až vás přivítají Doma...

Můj Bože, nedovedete si to představit!

Skutečné zasvěcení

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

10.března 1998

skupinová meditace v Londýně, Anglie
originál v angličtině, videokazeta 631

Otázka: Mistryně, pokud někdo byl v minulosti zasvěcený Mistrem, ale neopakoval Svatá Jména a nemeditoval – setkáte se s ním v době smrti?

Mistryně: Ne.

Otázka: Proč ne? On byl zasvěcený v minulosti...

Mistryně: Ale nechce jít zpět!

Otázka: Ale v době zasvěcení je zasvěcena duše, ne tělo.

Mistryně: Já to vím. Ale pokud ta duše nechce...

Otázka: Můj syn je zasvěcený, ale nemedituje.

Mistryně: Já vím. To je to, co se vám snažím teď říct. Duše je zasvěcená, pokud přijde pro zasvěcení. On možná přijde, ale duše to nechce. Možná přijde jenom jeho tělo. Takže to je důvod, proč po zasvěcení všeho nechá. Je jenom zvědavý. Přišel tam, ale není ve své duši odevzdaný.

Takže duše je důležitá. Pokud tam přijde a jeho duše není stále připravená, on ještě nechce jít Domů. Takže nemedituje. Neopakuje Svatá Jména. Nedodržuje přikázání. Potom je to na něm. Je to jeho svoboda. Nemohu ho nutit jít Domů.

Otázka: Ale on byl zasvěcený Mistrem...

Mistryně: Já to vím, ale on sám to musí chtít.

Otázka: On chce, aby ho Mistr vzal, takže šel k zasvěcení, aby mohl odejít v tomto životě, jít zpět k Pánu.

Mistryně: Pokud to chce.

Otázka: Půjde k Pánu za těchto podmínek?

Mistryně: Pokud to chce. Ale já jsem také řekla, že pokud chcete, můžete jít zpět. Pokud to chce vaše duše, můžete jít zpět. Toto jsem také řekla. Duše to musí chtít, ne tělo.

Otázka: Ne tělo.

Mistryně: Ano. Takže v době zasvěcení, pokud to skutečně ještě jeho duše nechce, mohl přijít s vámi, protože vy jste otec, a tady je Mistr, ale on není skutečně zavázaný. Pokud chce duše ještě zažívat v tomto životě nebo dalším životě, potom je volný, aby znovu zažíval. Potom najde jiného Mistra někdy jindy. Protože já mluvím o skutečném zasvěcení.

Otázka: Mistr musí jít a setkat se s ním, protože on patří Pánu. On oceňuje Pána.

Mistryně: Potom musí dělat svoji vlastní práci. Já nezasvěcuji líné lidi! Já jsem neřekla, že zasvěcení vás vezme do Království Boha. Řekla jsem, že zasvěcení vám dá osvícení. A meditace, disciplína, vegetariánství a touha duše vám dá Království Boha. Musíte si to vydělat. Jinak bych řekla: „Dobrá, přijďte, každý je zasvěcený. Nepotřebujete dokonce ani vegetariánskou stravu, potom jděte Domů.“ Není to fér! Bratře, vy chcete laciné jídlo. (Obecenstvo se směje.)

Vyvinuté tvary těla

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

News 135

11. července 1995

Hsihu, Formosa

originál v angličtině, videokazeta č. 488

Je to legrační. Když praktikujeme
Metodu Quan Yin, někdy se naše tvary mění.
Někteří tlustí lidé se stávají hubenějšími.

Někteří hubení lidé se stávají kulatějšími – ne tlustými, ale plnějšími.
Stává se mnoho takových věcí. A někdy se to stává hned po zasvěcení.

Takže osobu, která vejde, a osobu, která vyjde, těžko poznáte.
Já sama ji nepoznávám. Po zasvěcení vypadá úplně jinak, jako jiná osoba:
roztomileji a je bližší jako dlouholetý přítel. Je to velice legrační.

Všimla jsem si toho mnohokrát.

Takže někdy si lidé myslí: „Jak to přijde, že mě Mistryně nezná?
Přišel jsem před několika dny, abych jí řekl ahoj, a teď to vypadá,
jako že si na mě nepamatuje.“ Já si pamatuji, ale jinou osobu! Změnil jste se.
Chemické složení v těle se také změnilo. Obnovili jsme naši tkáň a naše buňky.
A struktura našeho myšlení se změnila, i když si toho nemusíte všimnout,
protože tady nemáte příležitost to použít. Ale když se vrátíte domů
a přijde příležitost, abyste řešili stejný problém, uvidíte,
že tolik čerstvých myšlenek se objevilo přes noc.
A potom budete vědět, co se vám přihodilo.

Správný postoj při práci pro Mistryni

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

News 135

13.-18. února 1989

6-denní seminář v Hsihu, Formosa

originál v čínštině

Když sem přijdete praktikovat, nespolehejte na výsledky vaší práce. Protože my všichni pomáháme jeden druhému v duchovní praxi, každý přispívá. Dokonce i ti spolupracující, kteří nikdy nenalepili žádný plakát, nikdy mi s ničím nepomohli nebo nikdy nepřispěli žádnými penězi, mi také hodně pomohli. To, že sem přišli, už je pomoc.

Jejich praxe už je pomoc. Jejich víra ve mně je už pomoc.

Pomohli mi hodně tím, že se snaží být dobří, dodržují příkázání a vegetariánskou stravu a udržují své myšlenky, slova a skutky čisté.

Pokud můžete nabídnout nějakou pomoc navíc, potom je to pro vaše vlastní dobro. Je to vaše vlastní zásluha. O čem potom mluvit? Například pomůžete poslat několik plakátů. Není způsob, jak zjistit, jestli je někdo uvidí. Nicméně už jste získali zásluhu. Když pomáháte při mé práci, budete mít zásluhu bez ohledu na to, jestli je to úspěšné nebo ne. Takže není potřeba o tom mluvit.

Čím více pomáháte při mé práci, tím větší zásluhy budete mít. Ale neměli byste spoléhat na tento druh činu, bylo by to směšné! A kromě toho někteří lidé jsou poslání Králem Nebe, aby přišli sem dolů. Pokud by to neudělali dobře a nezískali zde zásluhy, potom by nebyli schopní jít

zpět tam nahoru. Například Král Opic, Pigsy, Duch Vody a Bílý Kůň (postavy z čínské literatury „Cesta na Západ“) musí pomoci jejich mistrovi přinést zpět buddhistická písma a získají zasvěcení, pouze pokud byla jejich mise naplněna.

Proto při pomáhání v mé práci nemáte ponětí, jestli je to vaše zásluha, nebo váš karmický dluh. Ale ať je to jakkoli, jenom dělejte, jak nelépe můžete, a nemluvte o tom. Možná si někteří lidé budou myslet, že je to proto, že je to vaše karma, že mi musíte pomáhat, stejně tak jako Duch Vody a Pigsy. To to jenom zhoršuje! Nevezmou na vědomí vaše přispění. Místo toho řeknou, že máte karmický dluh, a způsobí, že se budete cítit mizerně! Takže pokud pro mne děláte cokoli, jenom to dělejte v tichosti. Pokud o tom budete mluvit, po chvíli se objeví překážka od Mája. Někteří z vás už s tím mají zkušenosti.

Někdy během setkání nebo skupinové meditace můžete mluvit o vašich vnitřních zkušenostech. Je to v pořádku, pokud vám dovolím sdílet je v mé přítomnosti. Ale pokud byste se v návalu štěstí sami odhalili bez mého povolení tím, že byste řekli: „Toho dne mi Mistryně řekla, že jsem dosáhl té a té úrovně.“ Pokud byste takto mluvili bez uvážení a potom byste se cítili na sebe pyšní, po chvíli byste čelili překážkám Mája.

Není to tak, že bych vám hubovala. Jenom chci, abyste každému připomněli, že tato „sebepýcha“ nám přinese problémy. Pokud by se zjevily tyto pýchy Mája, byla by to špatná zpráva. Někteří lidé by mohli degradovat nebo být vykopnuti, aniž by si toho byli vědomi. Jenom později by cítili bolest, ale potom nebudou vědět, jak to vrátit zpátky. Možná jenom potom, co byla karma snížena, se mohou vrátit, aby začali znovu od nuly, to není dobré!

To je důvod, proč často říkám, že můžete sdílet vaši zkušenost jenom s mým povolením. Bez mého povolení o tom nemluvte. Dokonce i když mluvíme bez pýchy a s velkou pokorou, stejně se setkáme s překážkami, protože ostatní mohou přijít, aby nás obtěžovali. Kdyby slyšeli, že naše zkušenosti jsou tak dobré, někdy mohou přijít a zeptat se. „Hej, jaká je tvoje úroveň duchovní praxe? Co je na tom, kdybys mi o tom řekl! Tak tě obdivuji!“ Potom vyvalí své oči. (Obecenstvo se směje.) Och! V té době to nemůžeme neřít. A čím více řekneme, tím více problémů bude!

A když s námi budou souhlasit, způsobí, že se budeme cítit skvělí, jako bychom mohli bičovat demony a zabít netvory. A po chvíli ztratíme tuto moc. A když nám lidé skládají komplimenty, musíme se vyrovnat jejich představě. Předpokládejme, že původně nemáme tuto sílu nebo jsme ještě nedosáhli této úrovně, ale lidé nás oceňují, a potom se cítíme zahanbeni a skloníme naši tvář. Důsledkem bude, že naše úroveň poleť nahoru do vzduchu, bez sedadel. Potom nejsme schopni ani jít dolů nebo jít nahoru. Proto budou existovat překážky!

Je to stejné s našimi zásluhami. Je lepší nedávat ostatním vědět. Nezáleží na tom, jestli se o tom ostatní dovědí přirozeně. Nemusíme být aktivní v tom, abychom o tom mluvili. Jinak budeme mít skutečně problémy! Znáám příliš mnoho takových příkladů, ale nechci odhalovat jména. Stačí, když to ti lidé vědí sami. Odted'ka by se měli kát a zlepšit svoje zvyky.

Mistryně vypráví vtipy

Nejvyšší Mistryně Ching Hai

Nejsme odpovědní!

1. října 1999
Florida, USA
originál v angličtině

Učitelka základní školy vzala své studenty na návštěvu galerie. Každý si to tam prohlížel a jeden student zatahal učitelku za šaty a říkal: „Učitelko, učitelko, myslím si, že by bylo lepší, kdybychom odsud šli rychle pryč.“ Učitelka řekla: „Proč?“ Žák odpověděl: „Pokud bychom tady zůstali déle, všichni by si mysleli, že jsme byli těmi, kteří toto všechno namalovali.“

K čemu je všechno to ječení?

4. října 1999
USA, Florida
originál v angličtině

Jednou vzala učitelka hudby svoji třídu do velké opery. Světla se ztlumila, dirigent začal mávat svojí taktovkou a soprán začal zpívat. Po chvíli se jeden ze žáků zeptal učitelky: „Proč ten dirigent mává tou hůlkou na tu ženu? Co udělala?“ Učitelka řekla: „Nedělej si starosti, tak to má být. Nebude ji bít! Nedělej si starosti.“ Takže se žák zeptal: „Proč potom tak křičíš?“

Dobré alibi

4. října 1999
Florida, USA
originál v angličtině

Operní pěvkyně se zeptala svého manžela: „Proč jdeš vždycky na balkón, když zpívám? Nelíbí se ti můj zpěv?“

Manžel odpověděl: „Ne, ne. Jdu pryč, tak aby všichni sousedé viděli, že tě nebiju.“

